

”Din prisosul inimii”

37

Din Slavă în Slavă

Formarea de caractere este cea mai importantă lucrare încredințată vreodată făpturilor omenești. În ora ce urmează, vom explora atât privilegiul cât și responsabilitatea noastră de a ne forma caracterele după cel al lui Hristos. Alăturați-vă nouă acum pentru acest timp puternic de schimbare personală, în timp ce pastorul Stephen Wallace ne duce ”Din slavă în slavă.”

Bine ați revenit, dragilor. Vă mulțumesc că ați rămas. Vă mulțumim că v-ați dedicat timp în ultimele două săptămâni pentru studierea Cuvântului lui Dumnezeu. Ați fost prezenți mereu și unii dintre voi au fost foarte, foarte credincioși. Nu vă cunosc după nume, dar vă cunosc după chip și ați fost fideli aici și apreciez profund acest lucru. Îl laud pe Dumnezeu pentru asta, deoarece acesta este un indiciu clar că Duhul Sfânt lucrează în inimile și viețile voastre; indicație clară.

Vedeți, **omul carnal nu găsește atractiv nimic din ceea ce am studiat și împărtășit aici, nimic.** {Rom 8:7} Nimic senzațional, nimic distractiv. A fost un studiu direct despre ”**ceea ce spune Domnul**” {PH167 26.1} cu privire la asemănarea cu caracterul lui Hristos. Deci, faptul că ați ales să veniți, este un indiciu clar că Duhul Sfânt face ceva supranatural în viața voastră, oferindu-vă **o foame și o sete** {Mat 5:6} **pentru Cuvântul lui Dumnezeu.** {Am 8:12} Îl laud pe Dumnezeu pentru asta și vă rog să-L lăsați să ducă la bun sfârșit {Col 1:28} ceea ce El a început. Bine? Continuați să veniți la Cuvânt și să studiați și veți descoperi că **acesta vă va elibera** {In 8:32} și **vă va sfinți pentru că Isus este Cuvântul.** {In 17:17} Amin? Despre El este vorba, ne eliberează de robia noastră naturală față de păcat, sinele și Satana și ne aduce înapoi sub domnia benignă și binevoitoare a Iubirii și ne transformă din oamenii egoiști, în **creștini iubitori și dragi.** {LDE 191.4} Iubim un astfel de Domn, amin? Desigur.

Ei bine, suntem la ultimul nostru studiu împreună. Nu aici ar fi punctul culminant al seriei de obicei, dar trebuie să încheiem căci nu mai avem timp. Dar vreau să mă uit încă o dată la această lege a influenței reciproce și vreau să vă încurajez să recunoașteți cu mine că, datorită influenței reciproce dintre gândurile noastre și cuvintele noastre, cuvintele noastre sunt foarte utile atunci când vine vorba de **examinarea inimii noastre.** {GW92 109.3} Repet că: o analiză atentă și obiectivă a ceea ce ne iese din gură ne este de mare ajutor pentru a ști ce se întâmplă cu adevărat în inimile noastre; și este important să te examinezi și să știi ce se întâmplă în inima ta? Este? Dragilor, nu pot accentua îndeajuns importanța acestui lucru, mai ales în lumina faptului că suntem în mod evident atât de înșelați de sine încât este caracteristica de identificare a acestei biserici din timpul sfârșitului. Credem că suntem ”**...bogați, ne-am îmbogățit și nu ducem lipsă de nimic**” și nici nu știm că suntem ”**...ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi**”. {Ap 3:17} De ce? Ei bine, așa cum am menționat anterior, este pentru că avem **o formă de evlavie.** {2 Tim 3:5} **Păstrăm litera legii mai bine decât oricine altcineva.** {DA 173.6-174.2} Deci, ce concluzionăm? Oamenii rămași ai lui Dumnezeu, sunt gata și așteaptă venirea lui Isus.

Ai grijă. Poate că nu ești ceea ce crezi că ești; dar ești ceea ce gândești. ”**Așa cum gândește [un om] în inima sa, așa este și el**”. {Prov 23:7} Dar nu este ușor, din cauza faptului că ceea ce se întâmplă în inimă nu este văzut de ochiul natural. Necesită, ce? **...discernământ spiritual.** {1 Cor 2:13-14} Atunci nu este ușor să recunoaștem stadiul sufletelor noastre, dacă ochii noștri nu sunt **unși cu doctorie pentru ochi.** {Ap 3:18} Dar una dintre cele mai bune modalități de a ne ajuta să înțelegem cum este cu sufletele noastre este să ascultăm ceea ce iese

din inimile noastre prin gura noastră, să ascultăm asta. Ne poate spune multe. Vreau să te provoc să înveți să faci asta și, din nou, asta... Poate că nu este atât de confortabil pentru tine, binecuvântează-ți inimile, dar este necesar, este necesar. Duhul poate să mă facă să cercetez puțin, să cercetez puțin. Nu vă supărați pentru asta, vă rog. Doar că ... nu vreau ca nimeni să continue în auto-înșelăciune, înșelăciune de sine până nu este prea târziu să facem ceva în legătură cu asta. Vezi, nu acuz pe nimeni de aici că e ipocrit. Dar știu, în virtutea verdictului **Martorului Adevărat {Apoc 3:14}**, că există multă ipocrizie printre noi. Așa că vreau doar să te provoc, așa cum mă provoc și eu, trebuie să căutăm o inimă. Amin? Trebuie să căutăm o inimă, așa că hai să fim dispuși să facem asta. Dar să începem prin a cere **doctoria pentru ochi**. Adevăratul Martor vrea să ni-l dea, nu-i așa? **El îi spune în mod specific lui Laodicea să-L ceară. {Ap 3:18}** Să facem acest lucru acum.

Tatăl meu din ceruri, din nou în numele lui Isus, vin în numele meu și în numele fraților și surorilor mele. Vin cu încredere datorită fratelui nostru mai mare și demnității Sale. Vin, în primul rând să Te laud și să-Ți mulțumesc. Nu facem atât cât ar trebui. Cerem multe, dar nu mulțumim mult. Ne-ai binecuvântat în studiul Cuvântului și suntem atât de recunoscători. Ne rugăm ca Tu să ne binecuvântezi din nou. Te rog, Părinte, ajută-ne să privim cu atenție adevărul simplu că, ”din prisosul inimii vorbește gura”. Întrucât acesta este cazul, putem învăța multe despre inimile noastre, doar ascultându-ne gura. Ajută-ne să fim cu adevărat cinstiți și obiectivi cu noi înșine în această autoexaminare și să descoperim, dacă este necesar, orice ipocrizie, Te rog, în timp ce mai este timp să fugim pe cruce și să obținem o inimă nouă și să fim reali. Îndrumă și direcționează fiecare gând și cuvânt pe care îl conduc în acest studiu, este rugăciunea mea în numele lui Isus. Amin.

Așa cum ați fi observat, așa cum s-a întâmplat înainte, nu ne-am lămurit în ultima lecție. Dar este în regulă, pentru că este strâns legat de subiectul ultimului studiu. Sper că am văzut cu toții binecuvântarea extraordinară care poate fi a noastră dacă **învățăm să stăpânim limba. {2M 315.2}** Am văzut asta? {Da} Sper că am văzut cu toții daunele uriașe pe care ni le putem provoca dacă nu stăpânim limba. Cât de imperativ este, atunci, dacă sperăm să devenim asemănători lui Hristos în caracter și să ne maturizăm în experiența noastră creștină, să experimentăm adevărata renaștere, cât de imperativ este să învățăm cum să îmblânzim limba. Amin? Dar Iacob are ceva de spus în această privință și, la prima lectură, este puțin descurajant. **Iacov 3:8 și următoarele**, versetul 8: **”dar limba niciun om n-o poate îmblânzi.”** Înseamnă asta că putem provoca vătămări și ravagii în experiența noastră creștină doar printr-o limbă scăpată de sub control? Înseamnă asta că nu vom putea culege niciodată binecuvântările inerente în a-L lauda pe Dumnezeu cu limba noastră? {Există cineva care poate îmblânzi limba.} Mulțumesc. Se spune: **”Dar limba niciun om n-o poate îmblânzi”.** **Fără El nu putem face nimic. {In 15:5}** Dar cu El putem face toate lucrurile. Amin? **”Pot totul în Hristos care mă întărește” {Fil 4:13}**, inclusiv îmblânzirea limbii. Amin? Bine, bine.

Dar vă rog să observați sursa problemei, problema unei limbi neîmblânzite. Care este sursa problemei? Să citim puțin mai departe: **”dar limba niciun om n-o poate îmblânzi. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte. Cu ea binecuvântăm pe Domnul, și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură iese și binecuvântarea, și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei! Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce, și apă amară?”** Răspunsul, desigur, este subînțeles, dar este *”nu”*. Dar vă rog să observați, Iacob a identificat pentru noi sursa problemei. Este izvorul. Bine? Gura este deschiderea izvorului, iar ceea ce emite este cuvintele noastre, dar ceea ce determină în mod direct ce fel de cuvinte ies, este ceea ce se întâmplă în minte. Ne-am înțeles? Prin urmare, dacă urmează să **îmblânzim limba**, dacă vom învăța să aducem fiecare cuvânt rob ascultării de Hristos, trebuie să învățăm să **aducem fiecare gând rog ascultării de Hristos. {2 Cor 10:5}** Putem face asta noi înșine?

{Nu} Nici măcar un singur gând n-l puteți face rob. Dar cu o inimă nouă, motivată de iubire și împlinire de Duhul Sfânt, **poți aduce fiecare gând rob ascultării de Hristos**. Poți! Ți-ai promis că poți. **Ofertele sale sunt facilități**. {COL 333.1} Însuși faptul că El ne-a îndemnat este în sine o promisiune pe care El ne va permite să o facem. Este. Fiecare gând; și dragilor, când **vom aduce fiecare gând în robie**, vom captiva și fiecare cuvânt. De ce? **”Din prisosul inimii vorbește gura”**. {Mat 12:34} **”Din prisosul inimii vorbește gura”**.

Vedeți, **Mărturii, Volumul 5, pagina 176: ”Păcatul vorbirii de rău începe cu nutrirea gândurilor rele.”** Iată. Dragilor, trebuie să urmărim problema de la sursă și, prin harul lui Dumnezeu, să învățăm să ne **aducem gândurile în robie**. Apoi, prin același har, ne vom aduce limba în robie. Vom **îmblânzi limba**. Vom putea **îmblânzi limba**.

Proverbe 4:23, ”Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.” Dacă vrei să înveți să stăpânești limba, trebuie să înveți să stăpânești inima. Review and Herald, 12 iunie 1888. Apropos, acesta comentează versetul lui David acolo în **Psalmul 19:14**, cred. **”Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!”** Vedeți, doar în puterea lui Hristos putem accepta meditațiile inimii noastre sau cuvintele gurii noastre. Dar în puterea Lui le putem avea pe amândouă acceptate. Și dacă una va fi acceptabilă, cealaltă trebuie să fie acceptată din cauza legii influenței reciproce. Acum ascultați comentariul pe care Duhul Profeției îl face asupra aceluși verset. **Review and Herald, 12 iunie 1888: ”Ar trebui să disciplinăm mintea să gândească sănătos și să nu-i permitem să se oprească asupra lucrurilor rele. Psalmistul exclamă: ”Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!” Pe măsură ce Dumnezeu lucrează asupra inimii prin Duhul Său Sfânt, omul trebuie să coopereze cu El.”** Acolo ne-am întors la acel concept cheie. **”Pe măsură ce Dumnezeu lucrează asupra inimii prin Duhul Său Sfânt, omul trebuie să coopereze cu El. Gândurile trebuie să fie legate de...”** Cum sună asta? Petru, **”încinge-ți coapsele minții”**, da. **{1 Pet 1:13} ”Gândurile trebuie să fie legate, restrânse, retrase de la ramificare și contemplarea lucrurilor care nu vor decât să slăbească și să spurce sufletul. Gândurile trebuie să fie pure, meditația inimii trebuie să fie curată, pentru ca cuvintele gurii să fie cuvinte acceptabile pentru Cer și utile pentru partenerii tăi.”** Vedeți cum obținem victoria asupra unei limbi libere? **Învățăm să păzim inima mai mult decât orice. {Prov 4:23} Învățăm să legăm gândurile, să le aducem captivi la Isus Hristos.** Încinge-ne coapsele minții. Acesta este secretul, prieteni, acesta este secretul.

Dar trebuie, de asemenea, să ne rugăm ca Dumnezeu să ne ajute să păstrăm și deschiderea izvorului și El va face asta, nu-i așa? **Psalmul 141:3, ”Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele și păzește ușa buzelor mele!”** Prietenii mei, vreau să vă încurajez să vă rugați acea rugăciune pe măsură ce învățați să **îmblânziți limba prin harul divin combinat cu efortul uman perseverent. {RH, 6 mai 1890 alin. 10}** E nevoie de ambele; va fi nevoie de ambele. Cât de bine ne stăpânim limba este un indiciu clar, adevărat și valid al maturității noastre spirituale. Iacob arată foarte clar acest lucru. Tocmai de aceea, a ne asculta vorbind și a analiza ceea ce ne iese din gură este **atât de util în acest proces vital de autoexaminare {ST, 10 februarie 1890 alin. 7}** că toți ar trebui să ne aflăm - **în Ziua ispășirii atipice. {GC 428.1}**

Să ne întoarcem la punctul pe care l-am stabilit mai devreme în cadrul acestui seminar. Suntem un popor care trebuie să transmită un mesaj: **”Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui”**. {Ap 14:7} Știți cu toții că trăim în Ziua ispășirii atipice {PH002 25.2}, Ziua Judecății; și în timpul Zilei Ispășirii tipice, ce făceau copiii lui Israel? Posteau și se rugau. **Își cercetau inimile pentru a vedea dacă le era bine sufletelor lor {Lev 16:29-31}**; și dragilor, dacă a fost potrivit și important să facă asta în tipic, nu crezi că ar fi potrivit, într-adevăr cu atât mai important, să facem în atipic? Desigur, și totuși facem foarte puțin din asta; cât de puțin din asta facem: **evangelizare, cinstiți, serioși. {DA 650.5}** Și în

acest proces de **evangelizare**, datorită faptului că cuvintele se află pe tărâmul tangibil al comportamentului, suntem ajutați în special pentru a obține informații despre ceea ce se întâmplă în tărâmul intangibil al minților noastre.

Vedeți, adevărul fundamental de bază este afirmat în **Luca 6:45**. **”Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura.”** Vedeți, chiar aici avem toată problema fundamentală cu căderea omului, consecința căderii omului. **Primii noștri părinți au mâncat din pomul cunoașterii binelui și răului.** {Gen 3:6} Acum, cunoașterea binelui era caracterul lui Dumnezeu, și doar asta voia să știe rasa umană. Dar când au mâncat din fructul interzis, au dobândit cunoașterea răului, care este caracterul Satanei.

Acum, cum putem ști ce caracter avem? Este important să știm ce caracter avem? Da, este. Ne putem evalua în siguranță caracterul și starea acestuia pe baza performanței noastre, a comportamentului nostru? Nu, pentru că poți face toate lucrurile corecte din toate motivele greșite. Amintiți-vă, tocmai asta înseamnă a fi **”călduț”**. Îți amintești asta, nu-i așa? **”Rece”** înseamnă să faci toate lucrurile greșite din toate motivele greșite - exterior fără de Dumnezeu pentru că ești interior fără de Dumnezeu. **”Fierbinte”** înseamnă să faci toate lucrurile corecte din toate motivele corecte - evlavios exterior pentru că ești launtric evlavios. **”Călduț”**, facem toate lucrurile corecte din toate motivele greșite. **”Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.”** {2 Tim 3:5} Deci, atunci când vine vorba de examinarea caracterului nostru, indiferent dacă avem cunoașterea binelui sau a răului, indiferent dacă avem mintea lui Hristos sau mintea lui Satana, nu este sigur să facem acest lucru pe baza performanței noastre exterioare. Trebuie să privim mai adânc de atât. Dar vă rog să știți că un lucru care ne va spune inevitabil lucruri adevărate și valide despre caracterul nostru, este ceea ce ne iese din gură în mod obișnuit, de zi cu zi. Obișnuit, de zi cu zi. Vreau să subliniez acest lucru. Este posibil să vorbești ca un creștin când te aștepti să faci asta. Haide acum. Este posibil să vorbești atunci când oamenii ascultă că vrei să te convingi că ești creștin. Dar vă rog să înțelegeți că ceea ce iese din gură în mod obișnuit de zi cu zi, este ceea ce indică cu adevărat care este abundența inimii. Auzi asta? Acesta este un calificativ important de care trebuie să țineți cont atunci când vine vorba de examinarea sinelui prin analiza a ceea ce iese din gura ta. Nu analizați doar ceea ce vă iese din gură când sunteți la ora școlii de Sabat în dimineața Sabatului. Auzi ce încerc să explic? Examinați-vă pe baza a ceea ce vă iese din gură atunci când sunteți acasă doar cu familia dvs. sau când sunteți zilnic cu asociați neconvertiți. Acolo devine un adevărat ghid și un indicator valid al stării inimii tale. Ne-am înțeles?

Bine, **Calea către Hristos, pagina 58**: Suntem în partea de sus a paginii 82: **”Este adevărat...”** și am remarcat acest lucru înainte și nu a fost confortabil când l-am citit prima dată și probabil nu va fi confortabil nici de data aceasta, dar este în regulă; oricum trebuie să-l citim. **”Este adevărat că este cu puțință să se dea pe față o corectă purtare exterioară și fără puterea reînnoitoare a Domnului Hristos.”** Puteți avea **o formă de evlavie, dar nu aveți puterea acesteia** {2 Tim 3:5} pentru a schimba inima. Vedeți, adevărata putere a Evangheliei ne schimbă acolo unde ne aflăm cu adevărat. Și unde este asta? **”Așa cum gândește un om în inima lui, așa este și el.”** {Prov 23:7} Adevărata Evanghelie ne schimbă din interior spre exterior. Falsificarea ne schimbă din exterior, dar nu intră niciodată. Este doar o modificare a comportamentului prin motivația sinelui. Bine?

”Este adevărat că este cu puțință să se dea pe față o corectă purtare exterioară și fără puterea reînnoitoare a Domnului Hristos. Plăcerea de a fi un om cu influență și dorința de a fi onorat de ceilalți pot produce o viașă ordonată. Respectul de sine ne poate face să evităm orice ar însemna o aparență rea. Și o inimă egoistă poate face acte de generozitate.” Remarcabil; toate lucrurile corecte, dar din toate motivele greșite; o inimă egoistă; egoismul este motivația. Deci, cum putem cunoaște starea inimii noastre? Trebuie să

punem următoarele întrebări: **”A cui este inima noastră?”** Ei bine, există mai întâi o propoziție acolo: **”Prin ce mijloace vom putea ști atunci de partea cui? A cui este inima noastră?”** **”A cui este inima noastră?”** Ei bine, următoarea întrebare ne ajută să răspundem la asta. **”Cu cine se ocupă cugetele noastre?”** Vedeți, ne gândim cel mai mult la ceea ce iubim mai mult. Bine? Dar cum ne dăm seama la ce ne gândim cel mai mult? Următoarea întrebare. Acum, dintr-o dată, ne mutăm din domeniul intangibil al minții în domeniul tangibil al comportamentului. Care este următoarea întrebare? **”Despre cine ne place să vorbim?”** Vedeți, ceea ce se întâmplă în izvor a ieșit pe gură. Acum, suntem ajutați să vedem mai bine ce se întâmplă acolo în tărâmul minții. Din nou, trebuie să analizăm ce iese în mod obișnuit, de zi cu zi. **”Despre cine ne place să vorbim?”** Vedeți, prieteni, dacă vreți să știți cu adevărat cui vă închinați, ascultați-vă vorbind.

Cuvântul *”închinare”*, știi că este un mod neglijent de a spune *”worth ship”*. Corect? Ceea ce venerăm este acela căruia îi acordăm o valoare supremă. Ceea ce considerăm demn mai presus de orice altceva al timpului nostru, al energiei noastre, al resurselor noastre, al tuturor noastre, asta este ceea ce *”închinăm”*. Cui te închini? Ei bine, ascultă-te vorbind. **”Din prisosul inimii vorbește gura”**. {Lc 6:45} Ceea ce iubești cel mai mult, ceea ce consideri cel mai important, cel mai valoros în viață, este inevitabil despre ce vei vorbi cel mai mult. Este. În timp ce ne așezăm și analizăm tema preferată a conversației noastre, putem fi extrem de ajutați să descoperim poate idolatrie ascunsă în viața noastră.

Vedeți, dacă chiar îl iubim pe Isus cel mai mult ... Urmați acest lucru acum; în mod logic nu puteți nega acest lucru. Dacă îl iubim cu adevărat pe Isus, despre ce ne va plăcea să vorbim cel mai mult? Despre Isus. Tu știi asta. **”Din prisosul inimii vorbește gura”**. {Mat 12:34} Acum binecuvântează-ți inimile, întreabă-te: *”Despre ce îmi place cu adevărat să vorbesc mai mult decât orice altceva?”* Este Isus? Știți, majorității dintre noi le este foarte greu să vorbim despre Isus. Ne este rușine să vorbim despre Isus. Dumnezeu să ne ierte. Dumnezeu să ne ierte. Dumnezeu să ne ajute să-L iubim atât de mult încât, chiar dacă am fi respinși datorită faptului că vorbim despre El, pur și simplu nu ne vom putea ajuta pentru că Îl iubim atât de mult. Ascultați-vă vorbind. **Cum e cu sufletul tău?** {RH, 9 aprilie 1889 alin. 11} Plecați-vă urechea la canalul direct prin care apare ceea ce se întâmplă în izvor și ascultați, ascultați. Ascultă obiectiv; ascultă analitic. Ascultă sincer: ce iese?

Southern Watchman, 5 decembrie 1899: ”Mântuitorul din interiorul nostru este întotdeauna revelat de cuvinte”. Ați auzit asta, prieteni? Dacă Hristos locuiește în noi, va fi descoperit, unde? {În cuvintele noastre.} În cuvintele noastre, în cuvintele noastre. **Este Hristos în voi, nădejdea slavei?** {Col 1:27} Ei bine, ce-ți iese din gură? Iată o întrebare profundă pe care trebuie să vă provoc să v-o puneți și trebuie să mă întreb. Se găsește în **Southern Watchman, 21 noiembrie 1905: ”Frații și surorile mele, cum folosiți darul vorbirii? Ați învățat să controlați limba, încât să se supună vreodată dictaturilor unei conștiințe iluminate și a afecțiunilor sfinte? Este vorbirea ta liberă de levitate, mândrie, răutate, înșelăciune și necurăție? Ești fără viclenie în fața lui Dumnezeu? Cuvintele exercită o putere grăitoare. Dacă este posibil, Satana va menține limba activă în slujirea sa. Din noi înșine nu putem controla membrul necontrolat. Harul divin este singura noastră speranță. Oriunde există puritatea inimii și noblețea caracterului, aceasta va fi revelată în puritatea și noblețea acțiunii și a vorbirii.”** **”Va fi dezvăluit.”** Ceea ce iese din gura ta dezvăluie puritatea inimii și noblețea caracterului? Este? **Iacob** o spune destul de direct în **1:26: ”Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religia unui astfel de om este zadarnică.”** Wow. Scriptura uneori taie în carne vie, nu-i așa? Și chiar o spune așa cum este. **Inutil!**

Vedeți, dragilor, dacă relația noastră cu Isus Hristos nu este suficientă pentru a ne permite să stăpânim limba, atunci nu prea avem o relație cu Isus Hristos. Pavel nu spune: *”Pot*

să fac totul, în afară de a-mi îmblânzi limba prin Hristos, care mă întărește”. El spune: **”Pot totul în Hristos care mă întărește”**. {Fil 4:13} Deci, dacă avem într-adevăr o relație mântuitoare cu Isus Hristos, vom avea putere suficientă, har suficient pentru a ne stăpâni limba. Amin? Nu poți nega asta, pentru că a nega acest lucru ar sugera că Hristos nu are o putere suficientă pentru a-ți permite să-ți stăpânești limba. Ești gata să spui asta? Eu nu. Vedeți, problema nu este lipsa Lui de putere. Problema este lipsa noastră de dependență de ea. Trebuie să fim în mod constant și disperați dependenți de Isus Hristos. În puterea Lui putem stăpâni nu numai fiecare gând, ci fiecare cuvânt. Noi putem. Vă rog, trebuie să credeți dacă vreți să o experimentați. Trebuie să crezi; **Harul lui este suficient**. {2 Cor 12:9} Vedeți, maturitatea noastră creștină, creșterea noastră în Hristos, se vor manifesta întotdeauna prin obținerea unui control din ce în ce mai consistent și constant al limbilor noastre până când în cele din urmă vom avea un control complet și consecvent a ceea ce iese din gură. Din nou, **Iacob** clarifică acest **capitol 3, versetul 2: ”Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.”** Vedeți, putem fi desăvârșiți, putem fi maturi în Hristos; și dacă vom crește până la **statura de plinătate în Hristos** {Efeseni 4:13}, un bărbat plin, o femeie plină, în Isus Hristos, aceasta va fi evidențiată în stăpânirea consecventă a limbii. Vom învăța **să controlăm, să îmblânzim, limba**.

Apropo, motivul pentru care limba este membrul corpului pe care Iacob îl folosește pentru a indica dacă avem sau nu controlul asupra întregului corp, se datorează faptului că limba este cea mai dificilă de controlat. Nu-i așa? Este cea mai alunecoasă și are cea mai apropiată și imediată conexiune cu creierul. Este atât de ușor să-ți pierzi instantaneu controlul. Dar dragilor, când aflăm cum, prin harul lui Hristos și pentru dragostea lui Hristos, să stăpânim limba, putem stăpâni întregul corp, întregul corp, așa spune Iacob. **”Faceți fiecare gând rob.”** {2 Cor 10:5} Aducerea fiecărui cuvânt în robie, aceasta este adevărata maturitate creștină. Ascultați cum spiritul profeției vorbește despre asta. **În Locurile Cerești, pagina 270: ”Când suntem aduși în circumstanțe nefaste, când sentimentele noastre naturale sunt agitate și vrem să le dăm glas, atunci credința noastră este încercată; atunci trebuie să manifestăm blândețea lui Hristos. Nici măcar printr-un singur cuvânt nu trebuie să exprimăm sentimentele inimii naturale”**. Acesta este un standard ridicat, nu-i așa? Dar binecuvântează-ți inimile, nu te mulțumi cu un standard inferior. Vă rog! **”Nici măcar printr-un singur cuvânt nu trebuie să exprimăm sentimentele inimii naturale”**. Și apoi ea citează textul nostru: **”Dacă vreun om nu jignește în cuvânt, acela este un om perfect și capabil să frâneze tot trupul”** (Iacov 3: 2) - **întregul om. Ceea ce ne dorim este să fim sub controlul lui Isus...**” Vreau să aud mai mult decât un ”amin”. Îți dau o a doua șansă. **”Ceea ce ne dorim este să fim sub controlul lui Isus ..”** {Amin} Da. **”Prindeți brațul Puterii Infinite, spunând: „Voi veni la Dumnezeu așa cum sunt și îi voi ruga lui Hristos să-mi dea biruința. Voi fi mai mult decât biruitor prin Acela care m-a iubit.”**

Haideți să spunem cu toții împreună. **”Prin puterea lui Isus Hristos, voi fi biruitor.”** {TMK 16.5} Acum, că știi că o vom spune, vreau să o spui cu toată inima. **”Prin puterea lui Isus Hristos, voi fi biruitor.”** Da. Prietenii mei, puterea Lui este suficientă. Vă puteți cuceri gândurile și cuvintele în puterea lui Isus Hristos. **Fără El nu poți face nimic**, {In 15:5} dar **”pot totul prin Hristos care mă întărește”**. {Fil 4:13} Pot să-mi stăpânesc fiecare gând; pot să-mi stăpânesc fiecare cuvânt. Crezi asta? {Da}

Acum, amintiți-vă, **credința fără fapte este moartă**. {Iac 2:20} Dumnezeu să ne ajute să ne dovedim credința îmblânzind limba. Unii s-ar putea să fie destul de consternați de perspectiva că trebuie să înțeleagă limba în mod consecvent, până la a o împiedica să lase liber chiar și un singur cuvânt sentimentele noastre naturale. Unii ar putea fi într-adevăr puțin deranjați de această perspectivă. **Mărturii, Volumul 1, pagina 308: ”Unii și-au pus întrebarea: Trebuie să fiu tot timpul în gardă și să exercit mereu o reținere? Mi-a fost**

arătat” spune ea, ca răspuns **”că avem o mare lucrare în fața noastră, aceea de a ne cerceta propriile inimi și a veghea asupra noastră cu cea mai mare grijă. Ar trebui să observăm unde greșim și apoi să veghem asupra aceluși punct. Trebuie să ne ținem spiritul în mod desăvârșit sub control. „Dacă nu greșește cineva în vorbire este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.”** Dragilor, vă rog să **avansați spre marca respectivă. {Fil 3:14}** Este un standard înalt, binecuvântați-vă inimile. Este un standard sfânt. Dar pentru dragostea lui Hristos și în puterea Duhului Sfânt, trebuie să atingem acest standard dacă vrem să fim **printre cei 144.000. {Mar 241.8}** Care este una dintre caracteristicile cheie de identificare a celor 144.000? **Apocalipsa 14:5, ”Și în gura lor nu s-a găsit minciună”. Fără minciună; ”...căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”** Doamne ajută. Amin? Dumnezeu să ne ajute.

Vreau să vă recunosc public, **nu am atins perfecțiunea și nu sunt perfect. {Fil 3:12}** Dar vreau să vă asigur că, pentru dragostea lui Hristos, **mă îndrept spre semn. {Fil 3:14}** Ești cu mine în această privință? Hristos să ne ajute să nu-L denaturăm nici măcar printr-un singur cuvânt. Amin? Doamne ajută. Doamne ajută. Vedeți, dacă suntem cu adevărat ai lui Hristos, **El este Domnul Neprihănirea noastră {Ier 23:6}**, vă amintiți? Iar Domnia Sa se va manifesta inevitabil prin stăpânirea limbilor noastre. Corect? Dacă pretindeți că sunteți sub domnia lui Hristos și limba voastră este complet scăpată de sub control, cererea dvs. este respinsă de propria limbă. Vezi asta?

Minte, caracter și personalitate, volumul 2, pagina 579: ”Cuvintele nu pot fi controlate în totalitate, deoarece sunt determinate de puterea care conduce mintea și inima. Dacă Hristos este Cel care domnește în inima voastră, cuvintele vor dezvălui puritatea, frumusețea și mireasma plăcută a unui caracter modelat de voința Lui. Încă de la cădere, Satana a fost un acuzator al fraților săi, de aceea trebuie să fiți precauți, ca să nu vă lăsați conduși de același spirit.” Dragilor, acesta este motivul pentru care devin atât de disperat când văd cât de multe critici și identificare a defectelor se practică printre noi ca popor. Negăm absolut orice pretenție pe care am putea să o facem pentru a fi sub domnia lui Hristos. Dacă criticăm și depistăm greșelile, manifestăm că suntem sub tirania păcatului, a sinelui și a Satanei pentru că manifestăm spiritul său. **El este acuzatorul fraților. {Ap 12:10}** Nu? Binecuvântați-vă inimile, vă rog. Am din nou o povară extraordinară aici, pentru că, așa cum am menționat mai devreme, este o marcă a unei experiențe de neprihănire de sine de criticat și de găsit vină, pentru că trebuie întotdeauna să încercați să vă asigurați că sunteți neprihăniți și faceți acest lucru subliniind că te descurci mult mai bine decât oricine altcineva și faci asta indicând toate defectele lor. Tocmai pentru că avem această teribilă auto-neprihănire, auto-înșelăciune ca popor, avem această plagă de a critica și de a găsi erori ca popor.

Prietenii mei, vă îndemn în favoarea lui Hristos, cu cuvintele care ne-au fost încredințate să vestim lumii: **”Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă,”** mai ales cu gura **”căci a venit ceasul judecății Lui” {Ap 14:7}** Vă rog să știți, vă rog să cunoașteți rolul pe care îl joacă cuvintele noastre în judecată. Ascultă, ascultă-L pe Isus Însuși, **Matei 12:36-37, ”Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. ³⁷ Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit.”** Aceasta este o afirmație solemnă și vine direct de la Isus. Unii dintre voi s-ar putea să spună în acest moment: *”Ei, asta sună a neprihănire prin cuvinte... Neprihănire prin lucrările limbii mele, care sunt cuvinte”*. Ne spune Isus cu adevărat că atunci când totul va fi spus și făcut, în cele din urmă vom fi neprihăniți pe baza cuvintelor noastre? Asta ne spune El? Ai grijă; vă rog să înțelegeți: suntem neprihăniți, dragilor, numai prin credința în Cuvânt și prin ceea ce El a făcut pentru noi {Amin}, dar credința în Cuvânt se va manifesta întotdeauna în cuvintele noastre. {Amin} **Credința fără cuvinte este moartă și nu citez greșit Scriptura acolo,”** ci vorbesc despre lucrările limbii; **Credința fără fapte este moartă” {Iac 2:20}**, dar lucrările

limbii sunt cuvintele noastre... Ești cu mine? Deci, dacă avem o adevărată credință mântuitoare în Cuvânt, cuvintele noastre vor da dovadă de aceasta. Dacă cuvintele noastre nu oferă nicio dovadă, atunci nu avem credință în Isus și, dacă nu avem credință în Isus, nu putem fi neprihăniți prin credință. Urmăriți acest lucru?

Tocmai de aceea, binecuvântați inimile voastre, în judecată lucrările noastre sunt puse la îndoială: nu pentru că suntem astfel justificați, ci pentru că lucrările noastre ratifică autenticitatea credinței noastre în lucrările lui Hristos. Ți-ai văzut drumul prin asta? Acesta este un punct foarte important de înțeles. Sunt atât de mulți care ne acuză ca popor cu înțelegerea noastră a judecării de investigație, de a fi legalisti care învață că suntem îndreptățiți prin fapte. Nu, nu a noastră... a lui. Faptele Lui ne salvează, iar credința noastră în lucrările Lui doar ne salvează. Dar credința care mântuiește nu este niciodată singură. {Amin} Întotdeauna funcționează; se manifestă întotdeauna și se va manifesta mai ales în lucrările limbii noastre, în cuvintele noastre. Ești cu mine? Tocmai de aceea cuvintele noastre sunt puse în discuție în mod special la judecată, deoarece ceea ce iese din gura ta fie validează, fie neagă pretenția ta de a avea o credință mântuitoare în Isus.

Am o întrebare pentru tine. Are Isus suficiente dovezi, în această înregistrare absolut impecabilă a ceea ce și a tot ceea ce a ieșit vreodată din gura ta, are El dovezi adecvate pentru a ratifica pretenția ta de a avea credință în El? Nu trebuie să răspunzi public, dar vă rog să răspunzi în mod privat. Faceți-vă curaj în prețioasa asigurare că **”dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele”** {1 In 1:9} Sângele Său va acoperi dovada cuvintelor greșite care au ieșit din gura noastră, dar vă rog să înțelegeți că adevărata pocăință va duce inevitabil la reformă. Urmăriți acest lucru? Nu poți continua să te pocăiești, și să nu depășești o limbă necontrolată prin același har care te iartă. Mă auzi?

Vedeți, dacă credeți cu adevărat că **harul Său este suficient** pentru a vă elibera de pedeapsa păcatului, veți crede, de asemenea, că **harul Său este suficient** pentru a vă elibera de puterea păcatului. {2 Cor 12:9} Este același har. Același har care te eliberează de condamnare te va elibera de control. Amin? Prietenii mei, dacă nu dovedim în cuvintele noastre faptul că am crezut și am primit harul Său care ne dă putere, dăm dovadă că nici noi nu am crezut și nu am primit harul Său de iertare. {Așa este.} Nu poți contesta acest lucru. Nu poți avea har iertător fără a permite harul. Este același har. **Jacob 2:17, ”Așa și credința prin ea însăși, dacă nu are fapte, este moartă”**. Suntem mântuiți prin credință, nu prin fapte, dar credința care mântuiește funcționează întotdeauna. {Amin} Astfel, în judecată, autenticitatea credinței tale trebuie ratificată prin lucrările tale. Nu sunteți astfel îndreptățiți de ei, ci ei vă ratifică pretenția de a fi îndreptățiți prin credința în lucrările Sale. E clar pentru toată lumea? Vreau să fie foarte clar înțeles.

Acum, observați cum credința și limba sunt inseparabile dacă credința va deveni credință mântuitoare. Aceasta este o perspectivă fascinantă; nu ratați. **Romani 10:9: ”Dacă mărturisești, deci, cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.”** Vă rog să observați cele două lucruri: **”Dacă mărturisești cu gura ta”** și ce altceva? **”...crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.”** Este suficient să crezi doar în inima ta? Nu, de ce? **”Credința fără fapte este moartă.”** {Iac 2:20} Care este prima lucrare pe care o va face credința mântuitoare? O mărturisire a gurii. {Aleluia} Urmăriți acest lucru? Acesta este motivul pentru care versetul următor spune, **versetul 10: ”Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire,”** Amin? Vedeți, credeți cu inima voastră că **Hristos este Domnul Neprihănirea voastră.** {Ier 23:6} Dar dacă această credință este autentică, gura ta va dovedi domnia Sa și o vei mărturisi cu gura ta.

Prietenii mei, tocmai de aceea hoțul de pe cruce va fi în cer; gândește-te la asta! Hoțul de pe cruce va fi în cer? Da. Isus a spus: **”Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.”** {Lc 23:43} Ce fel de lucrări există în evidența sa pentru a-și ratifica credința? Cum l-a numit pe Isus în timp ce El atârna pe cruce? **”Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în împărăția Ta”.** {Lc 23:42} El a fost singurul din toată mulțimea care L-a numit Domn. **Nici măcar discipolii nu erau pregătiți să facă asta.** {DA 750.3} Credința lui era reală, nu-i așa? A fost reală. S-a manifestat prin mărturisirea gurii Sale. El l-a mărturisit pe Isus ca Domn. El L-a mărturisit ca Mesia. **”Adu-ți de mine când vei veni în Împărăția Ta”.** Aceasta a fost o credință extraordinară. În ciuda tuturor aparențelor, **aici era un om disprețuit și respins de oameni** {Is 53:3}, **și aparent chiar respins de Dumnezeu** {Is 53:4}, bătut și învinețit și sângerând, iar prin credință, hoțul vede prin toate apariții și recunoaște că acesta este Mesia; Acesta este Fiul lui Dumnezeu de lângă el, {Lăudați pe Domnul, Aleluia} și el îl numește **”Domn”**.

Dragilor, nimeni dintre noi nu va fi mântuit decât dacă Îl numim **”Domn”** și limba noastră manifestă domnia Sa. {Amin} Vă rog să știți asta. Acest lucru nu este opțional. Acest lucru nu este opțional. **Matei 10:32, ”De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri; ³³ dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri.”** Auziți cât de solemn este acest adevăr, prieteni? Dacă gurile noastre nu mărturisesc domnia lui Isus Hristos, gura Lui nu ne poate mărturisi în fața Tatălui. De ce? Pentru că nu l-am permis. De ce? Pentru că El nu poate fi Neprihănirea noastră în fața Tatălui decât dacă El este Domnul nostru aici pe pământ. Iar Domnia Sa se va manifesta în ceea ce iese din gura noastră. Dragilor, acesta este... Vă rog să mă auziți, colegi laodiceni. Tocmai de aceea, Isus spune că, dacă lucrurile nu se schimbă, **va trebui să ne scuipe din gura Lui.** {Ap 3:16} Va trebui să înceteze să ne mărturisească în fața Tatălui ca poporul Său, dacă nu începem să-L mărturisim înaintea rasei umane. Vă rog să înțelegeți cât de important este ceea ce vorbim.

Te implor! Isus vine, prieteni. **”Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă; Căci a venit ceasul judecării Sale.** {Ap 14:7} Învață să-L mărturisești cu limba ta. Când va veni El, ce se va întâmpla? **Fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă mărturisește că Isus Hristos este Domnul.** {Fil 2:10-11} Fiecare limbă o va mărturisi când va veni. Dar dragilor, **e tragic că marea majoritate a limbilor vor face această mărturisire cu remușcări agonizante.** {Mar 346.1} **Dumnezeu să ne dea voie să o facem cu bucurie extatică.** {Mar 346.2} Vom putea face acest lucru numai în timp ce învățăm să-L mărturisim cu limba noastră aici și acum.

Frații mei, surorile mele, vă rog. Cunoașteți domnia lui Isus Hristos. Cunoaște-L ca pe neprihănirea ta, pentru a putea fi îndreptățiți. Cunoaște-L ca pe Domnul tău pentru a putea fi sfințit. Cunoașteți Domnia Sa atât de complet încât El să fie capabil nu numai **să aducă fiecare gând în robie ascultării lui Hristos** {2 Cor 10:5}, ci și fiecare cuvânt. Acesta este obiectivul tău. Pentru dragostea lui Hristos, **mergeți spre semn.** {Fil 3:14} {Amin} Să ne ridicăm pentru rugăciune.

Tată, harul Tău este suficient. În puterea lui Isus Hristos, vom fi biruitori. {Amin} Fără Tine nu putem face nimic. Dar, pentru dragostea lui Hristos și prin Duhul lui Hristos, putem face orice ne ceri. Ne-ai cerut să aducem fiecare gând în robie și să ne cucerim și să ne îmblânzim limba. Credem că harul Tău este suficient pentru a ne permite să facem acest lucru. Doamne, ajută necredința noastră și ajută-ne să ratificăm autenticitatea credinței noastre, lăsându-Te să spui cuvintele Tale prin gura noastră, că, în judecată, vei avea suficiente dovezi pentru a ratifica autenticitatea credinței noastre în Cuvântul făcut trup, a cărei neprihănire ne poate justifica. Tată, suntem în ceasul judecării; ajută-ne să ne asigurăm că limba noastră ne ratifică pretenția de a crede în Isus. Aceasta este rugăciunea noastră în numele Lui și de dragul Lui și toată lumea a spus: ”Amin”.